

Löpning. Arvika

Ohotade västlöpare segrade i Stadsloppet

Arvika Stadslopp har numera etablerat sig som ett årligen återkommande arrangemang. I lördags, när det var dags för årets upplaga, kom hela 278 deltagare till start i huvudloppet. Tävlingen höll sig lokal – både på dam- och herrsidan noterades vinnare av västvärmländsk börd. De två småloppet, Mini- och Mikroloppet garanterade att Stadsloppet även i år blev en familjefest.

– Det kändes riktigt bra idag. Jag hade bra spänst i kroppen, säger Lars-Olof L-O Gäverth, som utan någon vidare stor konkurrens kunde passera mållinjen först av alla med tiden 18.57.

L-O, som vanligtvis föredrar löpning i skogen framför att springa i stadsmiljö, kopplade greppet om ledarpositionen redan efter att ha sprungit en kilometer av det sex kilometer långa loppet runt Arvikas tätort.

Den platsen behöll han sedan hela vägen till målet i Stadsparken.

Åter i god form

– Jag hade en liten formsvacka förra veckan så det var riktigt skönt att känna att det gick så bra idag, berättar han.

L-O Gäverth

Trots den ohotade vinsten menar L-O att han hade ännu mer att ge.

– Det är svårt att lägga på allt man har när man är först. Man kan köra

fortare om man har någon som pressar en lite, säger L-O, men medger ändå att han inte tog segern förgiven innan loppet.

– Alla som är med i en tävling är självklart också med och tävlar, så man kan inte ta ut något i förskott.

Bland damerna var det även där en värmänning som var först i mål.

Mona Hallberg var, med sin tid på 22.08, till och med ännu mindre hotad än L-O.

– Jag såg inga andra damer alls under loppet, men jag känner att jag tävlar lika mycket mot en del killar, säger Mona Hallberg.

Lite mot oddsen

Enligt Mona själv fanns det en del faktorer som talade mot att det skulle gå så pass bra för henne som det faktiskt gjorde.

När hon sprang Borejoggen

under midsommarhelgen blev hon tvungen att bryta mitt i loppet på grund av en krampande sätesmuskul, men ett antal behandlingar senare är hon nu på banan igen.

– Det är skönt att kroppen håller. Sedan är jag inte riktigt tränad för så här korta distanser heller, tillägger Mona.

Det sakta strilande regnet tvingade åskådarna att söka skydd under sina paraplyer, men de tävlande såg det blöta vädret enbart som en fördel.

– Det är tråkigt med tanke på publiken men det är ett riktigt bra löparväder, säger en nöjd Mona Hallberg.

Nöjd var även Erik Nordlöf från arrangerande föreningen Set Sail IF.

Återkommer nästa år

– Vi har förberett det här hela året och det har rullat på förvånansvärt bra. Det underlättar ju att vi har ett år i ryggen, och självklart återkommer vi om ett år igen, säger han.

Även mini- och microloppet gav orsak att vara nöjd, där barn i åldrarna 0-6 och 7-12 deltog.

– Vi vill främja konditionsdrott för alla, berättar Erik Nordlöf från arrangörsföreningen Set Sail IF.

Chans för alla

Och alla hade verkligen chansen att delta. Bland deltagarna i Mikro- och Miniloppet fanns det både de som gick i lugnt tempo runt banan och de som gav allt för att ta sig först i mål. Snabbaste tjej i åldersklassen 9-10 år var Tuva Wikman.

– På slutet var det svårt att hänga med killarna, säger Tuva som även sprang Miniloppet ifjol.

– Det var inte så jobbigt, men lite jobbigare än förra året.

I åldersklassen 7-8 år var det också en Wikman som tog hem förstaplatsen, nämligen Tuvas lillebror Albert.

Drog ifrån i spurten

– Han som låg tvåa orkade inte ta sig förbi på spurten, berättar Albert.

Syskonen brukar tävla mot varandra hemma, men trots att Tuva är snabbare än Albert har han inte gett upp hoppet.

– Hittills! kontrar han snabbt när Tuva hävdar att hon springer snabbast av syskonen.

Snabbheten verkar finnas i generna för bästa tjej i åldersklassen för 7-8-åringar blev ingen mindre än Albert och Tuvas kusin Ida Blomberg från Örebro.

Mona Hallberg vann damklassen i Stadsloppet, ohotad under alla de sex kilometrarna. Några andra damer såg hon inte till, så sporrade fick hon bli av att tävla mot killarna.

– Det var inte så jobbigt. Jag är ganska van att springa långt, säger Ida.

Bäste kille i klassen 10-12 år var dock inte en Wikman, utan 12-åriga Jesper Solvin, som även han brukar springa en hel del.

– Det var inte jobbigt förrän på slutet. Jag trodde inte att jag skulle vinna även om det fanns som baktanke, säger han.

Arrangörerna var, med rätta, över förväntan nöjda med loppet.

– Det är kul att så många barn är med, och att det rullar på så smärfritt. Största incidenten vi har haft idag är väl ett plåster, säger Erik Nordlöf.

Ida Blomberg var snabbaste tjej bland 7-8-åringarna.

Albert Wikman tänker bli snabbare än sin storasyster.